

**УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю „ІНКОМТЕХ-ПРОЕКТ“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого припису пункту 2 частини третьої статті 287 Господарського процесуального кодексу України

Київ
11 червня 2025 року
№ 44-3(II)/2025

Справа № 3-87/2025(178/25)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Первомайський Олег Олексійович (голова засідання),
Городовенко Віктор Валентинович,
Різник Сергій Васильович (доповідач),

розглянула на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю „ІНКОМТЕХ-ПРОЕКТ“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого припису пункту 2 частини третьої статті 287 Господарського процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Різника С.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Товариство з обмеженою відповідальністю „ІНКОМТЕХ-ПРОЕКТ“ (далі – Товариство) звернулося до Конституційного Суду України з клопотанням (вх. № 16/178 від 26 травня 2025 року) визнати таким, що не відповідає Конституції України (є неконституційним), окремий припис пункту 2

частини третьої статті 287 Господарського процесуального кодексу України (далі – Кодекс), відповідно до якого не підлягають касаційному оскарженню судові рішення „у справах з ціною позову, що не перевищує п’ятиста розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб“.

Товариство просить перевірити окремий припис пункту 2 частини третьої статті 287 Кодексу на відповідність статтям 1, 6, 8, частині другій статті 19, статті 129 Конституції України.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї документів і матеріалів впливає таке.

2.1. Між Товариством та Державним підприємством „Антонов“, яке в подальшому було реорганізоване в Акціонерне товариство „Антонов“, 5 січня 2022 року укладено договір поставки товару на загальну суму 339 480,00 грн. Під час виконання договору між сторонами виник спір, унаслідок чого Товариство звернулося до суду з позовом до Акціонерного товариства „Антонов“ про стягнення грошових коштів у розмірі 316 111,37 грн (основна сума боргу, пеня, штраф, три відсотки річних та інфляційні витрати). Акціонерне товариство „Антонов“ подало зустрічний позов, у якому просило стягнути з Товариства грошові кошти в розмірі 68 988,13 грн (пеня та штраф) за порушення визначених договором строків поставки товару.

Господарський суд міста Києва рішенням від 1 жовтня 2024 року, залишеним без змін постановою Північного апеляційного господарського суду від 23 грудня 2024 року, у задоволенні позову Товариства відмовив повністю, а зустрічний позов Акціонерного товариства „Антонов“ задовольнив.

Не погоджуючись із судовими рішеннями судів першої та апеляційної інстанцій щодо відмови у задоволенні позову про стягнення грошових коштів у розмірі 316 111,37 грн, Товариство оскаржило їх у касаційному порядку.

2.2. Колегія суддів Касаційного господарського суду у складі Верховного Суду ухвалою від 24 лютого 2025 року відмовила Товариству у відкритті

касаційного провадження, оскільки касаційну скаргу подано на судові рішення, що не підлягає касаційному оскарженню, зазначивши, що предметом позову є грошові кошти на загальну суму 385 099,50 грн, що становить менше п'ятиста розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб, та що «подана касаційна скарга скаржника не містить посилань на виключні випадки, передбачені підпунктами „а“, „г“ пункту 2 частини 3 статті 287 Господарського процесуального кодексу України, за яких судові рішення у справах з ціною позову, яка становить менше 500 розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб може бути переглянута у касаційному порядку».

Також колегія суддів Касаційного господарського суду у складі Верховного Суду зазначила, що „посилання на підстави касаційного оскарження судових рішень, передбачені пунктом 3 частини 2 статті 287 Господарського процесуального кодексу України без належного обґрунтування підстав визначених пунктом 2 частини 3 статті 287 Господарського процесуального кодексу України не є підставою для відкриття касаційного провадження у справах з ціною позову, яка становить менше 500 розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб“.

3. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

3.1. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

3.2. Товариство твердить, що «норма в пункті 2 частини 3 статті 287 Господарського процесуального кодексу України в частині слів „судові рішення... у справах з ціною позову, що не перевищує п'ятиста розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб“ має ознаки правової невизначеності, тому ця норма не відповідає вимогам, які визначені статтею 1, 6, 8, частиною 2 статті 19 та статті 129 Конституції України».

Однак жодних аргументів щодо наявності такої юридичної невизначеності Товариство не навело, а обмежилося цитуванням приписів Конституції України, Кодексу, наведенням власного бачення правильності застосування судом приписів Кодексу щодо касаційного оскарження рішень у малозначних справах та справах з ціною позову, що не перевищує п'ятиста розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб, висловленням незгоди із законодавчим регулюванням порядку касаційного оскарження судових рішень та з судовими рішеннями у його справі.

Крім того, аналіз змісту конституційної скарги свідчить, що Товариство не зазначило, яке саме гарантоване Конституцією України право зазнало порушення внаслідок застосування окремого припису пункту 2 частини третьої статті 287 Кодексу.

3.3. Отже, Товариство не обґрунтувало тверджень щодо неконституційності окремого припису пункту 2 частини третьої статті 287 Кодексу, не вказало, яке його право зазнало порушення внаслідок застосування зазначеного припису Кодексу, чим не дотримало вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту

Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату
Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю „ІНКОМТЕХ-ПРОЕКТ“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого припису пункту 2 частини третьої статті 287 Господарського процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**